

נדבבת הנה

הגיליון השבועי לתורה וחסידות של קהל עדת חסידי נדבורנה | יו"ל ע"י מרכז מוסדות נדבורנה בארה"ק

מן הבאר

הארה ממשנתו הטהורה של כ"ק מו"ר רבינו ד"ר באר יעקב זצ"ל

קשר נצחי!

תמונתו של רבינו זי"ע מתנוססת לעברנו מהקירות, הלבבות רוטטים מהתרגשות ותחושת חמימות ממלאת את נפשנו. שמונה שנים חלפו למן היום בו נפרדנו מאבינו רועינו שנתעלה מעמנו, אך עדיין, לזכרו יהמה לבנו. לתקופת השנה עולים הזכרונות וצפים שוב, הדי קולו היוקד נשמעים באוזנינו מרחוק, ורוחו הגדולה כמו מופיעה וחופפת בהיכלי בית חייו. גירסא דינקותא לא נמחקת ולא מיטשטשת. הרבי הגדול שטיפח ורומם אותנו הוא הגירסא-דינקותא שלנו, אותו לא נשכח לעולם.

כל חסיד ומקושר מתעורר ברגשי כיסופין לעת יומא דנשמתא של רבינו זי"ע, ובלבו שוכנת כמיהה להיות מקושר. להישאר מקושר לנצח, למרות מרחק המקום והזמן. אלו דברים הנוגעים לנשמה, מה לנו כי ננסה להבין עניין רוחני נעלה זו. הנשמה החסידית שבתוכנו, שנתגדלה על ברכי אבינו רועינו זי"ע ונתלהטה בלהט נשמתו, שואפת לינוק עוד ממקור החיים ואוצרות האור, וכאילו על אפיקי מים תערוג ותתגעגע לקרבתו ולהשפעתו.

אלו ימים של התבוננות והתקשרות, בהם כל אחד רוצה לעשות דבר למען קיום הקשר, שלא תשתכח זכרו מקרבנו ואף זכרנו לא יישכח מלבו. המחשבות מפליגות לאחור, מראות ההוד צצים ועולים, והנה אנו נזכרים על מה ביקש והפציר. רבינו זי"ע, בטרם לכתו מאתנו הותיר בידינו את צוואתו המרטיטה, בה סידר את משנת חייו ואת כל היקר לו. בדבריו הלוהטים שנכתבו בדם לבו התחנן אל עדת מרעיתו לשמור על הפקדון, לתת את הדעת למוסדותיו הקדושים שהעמיד לתפארה, ולתמוך במפעליו בכל לב.

"ובבקשה מכם שתזכרו לי חסד נעורים", הפציר רבינו והתחנן על נפשו, ואנו הבטחנו כי כך אכן נעשה. כל ימיו היו עיניו ולבו אל המוסדות המפוארים שהקים בדם לבו, ונפשו הייתה יוצאת לעדרי התלמידים שטיפח, לגדלם ולרוממם ולהיטיב להם ברוח ובגשם. משאת נפשו ומשאלתו הנצחית הייתה שהאילנות יסיפו ללבלב, שהתלמידים יתגדלו כפי שחינך והדריך למען ה' ולתורתו.

עתה, שמונה שנים אחרי, בוקעת הקריאה מבין כותלי ההיכל שהקים, ומעוררת נרדמים בקול תחנונים: עשו למען מוסדותי! שמרו על האוצר שהפקדתי בידכם! אתם חפצים בקשר נצחי? אף אני משתוקק להיות קשור אליכם בעבותות לנצח! היו שותפים נאמנים באחזקת המוסדות ומפעליה, ותהיו מונחים כחותם על לבבי! בצל יום ההילולא הקדוש יוצאת קריאתו הדהופה של כ"ק מו"ר אדמו"ר שליט"א לפעול כאיש אחד למען קשר נצחי עם נשמת רבינו, וכלל החסידים כולם נענים פה אחד ואומרים: "נעשה ונשמע!"

נדבת המשכן היא הוקאה עולמית למעלת האחדות בכל דבר מצוה

המטרה במלאכת המשכן, דהנה המשכן בא לכפר על חטא העגל, כמבואר במדרשי חז"ל וכדאי בילקוט (ילקו"ש תרומה ש"ס) "תני ר"י בר חנינא 'ועשית כפרת זהב טהור', יבא זהבו של כפרת ויכפר על זהבו של עגל", כי ע"י חטא העגל גרם פירוד בין ישראל לאביהם שבשמים, לכן ציווה הקב"ה על מלאכת המשכן כדי שיגרום לאחדות בקרב בני ישראל ועי"ז יזכו להתאחד ולהתקרב שנית אל אביהם שבשמים.

ומעתה שנתבאר היטב הכוונה הפנימית שבנדבת המשכן על ידי ישראל דייקא ולא מן המוכן בידי שמים, יובן שפיר מה עניינה לדורות. שבא הכתוב ללמדנו הדרך כיצד לבוא לידי אחדות, על ידי שכל ישראל יעשו המצוות בצוותא חדא כדרך שעשו בנדבת המשכן. כגון שלא יהא עסקו של אדם בתורה ובמצוות לבדו, אלא איש את רעהו יעזרו בתורת ה' בעבודתו וביראתו ית"ש, וכן במצוות ובמעשים טובים ובכל דבר שבקדושה. זה הרי עניין נצחי ששייך לעולם ועד, לכך נאמר כאן 'לי', וכפי דרשת חז"ל 'לעולם ולעולמי עולמים'.

וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה וגו'. (כ"ה, א' ב')

ואיתא במדרש (תנחומא תצוה אות יג) "כל מקום שנאמר 'לי', לעולם ולעולמי עולמים". ובכן יש להבין מהי כוונת התיבה 'לי' האמורה כאן לגבי תרומת המשכן, והרי ציווה זה היה לשעה בלבד כשנצרכו לבנות המשכן, וכיון שנבנה שוב לא חלה מצוות התרומה, וא"כ מהו 'לי' לעולם ולעולמי עולמים.

ונראה לומר, דהנה מטרת ציווה הקב"ה לישראל שיתנדבו למלאכת המשכן הייתה, שע"י שישתדלו כולם באותו דבר יבואו לאחדות גמורה בין איש לרעהו, וכוח האחדות הזה יביאם להתאחד עם אביהם שבשמים. שהרי עצם תרומת המשכן אך למותר היה, כי הקב"ה היה יכול להמציא כל צרכי המשכן ברגע כמימרא, כמו שמצינו (תנחומא כי תשא כט) שהראה הקב"ה למשה מחצב של סנפירינן ומשם פסל את הלוחות, כך אף במלאכת המשכן היה יכול לעשות כן. אלא על כרחך שהכוונה בציווה זה של תרומת המשכן באה לצורך עצם ההבאה, כדי שעל ידה יהא נעשה אחדות בקרב ישראל. ובאמת לכשנדקדק נמצא מרומז שזו הייתה

מאוצר החיים

דבר תורה מאוצר דברות קודש של כ"ק מו"ר אדמו"ר שליט"א

יותר משארם נתן תרומה הריהו לוקח השפעות טובות

מישראל בשווה. אך לעומת כן, תרומת המשכן נמסרה לאיש "אשר ידבנו לבו", לאותו בעל נפש אשר הבין והשיג כמה פגם ונתרחק ע"י החטא, ועתה נפשו משתוקקת לשוב ולהתקרב אל הבורא ית' כבתחילה. אדם העומד במעלה זו אינו מוצא מרגוע לנפשו בנתינת מוחצית השקל כמצווה, אלא הוא משתוקק לתת כל הון ביתו באהבה כדי לשוב ולהתקרב את השי"ת. עבור אנשים כאלה נתן הקב"ה מצוות תרומת המשכן, כדי שיוכלו על ידה להשביע נפשם השוקקה ע"י נתינה יותר מהחלק השווה לכל נפש. ובאמצעות נתינה כזו אכן זוכים לקרבת אלוקים ולהשראת השכינה בתוכו, כמו שנאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

ולפי שמעשים טובים כאלו באים מצד גודל האהבה, לכך כמים הפנים לפנים הם מעוררים כנגדם אהבה גדולה בעליונים, זוכים להשפעות טובות ברוחניות ובגשמיות. לכך מובן למה נאמר "ויקחו לי" ולא "וינתנו", כי באמת מי שהוא נתון מאהבה הרי הוא לוקח הרבה יותר משהוא נותן, כי ממשיך על עצמו רוב שפע וברכה, לכך נאמר 'ויקחו לי תרומה'.

ויקחו לי תרומה וגו'. (כ"ה ב'). וברש"י, ויקחו לי תרומה - לי לשמ"י. הנה יש להבחין כי מצוות תרומת המשכן לא היה עניינה כעניין מצוות מוחצית השקל, בה ציווה הקב"ה 'העשיר לא ירבה והדל לא ימעט' וכולם היו מחויבים בה בשווה, אלא כאן ניתן רשות לכל אחד להביא כפי נדבת לבו, אם מעט ואם רב. וראוי להבין טעם החילוק בין שתי תרומות אלו.

ונראה לפרש עפ"י מה שדיבר בקדשו הרה"ק אאמו"ר זי"ע לבאר, כי ב' מידות יש בנותני צדקה: הא' הם אלו הסבורים וחושבים בעת שמקיימים מצוות צדקה, כי במעשיהם הם נותנים מממונם הפרטי לצרכי צדקה. אך דרגה הב' המעולה, היא כאשר הנותן מכיר בכך שהוא מצד עצמו אין לו ולא כלום, רק הכל מאת רבון העולמים כדכתיב "לי הכסף לי הזהב גם ה" (הגי' ב' ח'), והוא ית' בחר בו לשליח להחזיק הממון וליתן לצרכים לכך.

ובזה יש לבאר אף כאן, דהנה מצוות צדקה של מוחצית השקל, ביסודה באה לכפר על חטא העגל, ככתוב (ל' ט"ו) "לכפר על נפשתיכם", לפיכך ציוותה תורה שיקיימה כל אחד ואחד

בעזרת ש"ת שנת תש"פ לפ"ק פרשת תרומה

גיליון תקי"ב

הרה"ג	צאה"ש	בני ברק
5:15	6:51	ידושלים
5:00	6:54	ביתר
5:00	6:54	צפת
5:06	6:52	אלעד
5:08	6:52	קרית גת
5:17	6:53	

לזכר עולם יהיה צדיק

כ"ק אדונינו מורינו ורבינו רבי יעקב ישכר בער זצוקללה"ה בן כ"ק מו"ר אדמו"ר רבי חיים מרדכי זצוקלה"ה יומא דהילולא ז' אדר תשע"ב - תש"פ

הלכות וחומר איסור קללת חבר אב או אם [ב]

מידת הזהירות בידי בני אדם לחברו כפי שנראתה במחיצת מרן רבינו הקה"ט זי"ע, אשר בשבת זו אנו מתוועדים לקראת יומ"ד דיליה, הייתה מהמופלאות והנערצות. כאשר חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, הרי שבראש ובראשונה יש לכוון למידות נאצלות אלו שחינו בקודש, שהיו בבחינת תורה שלמה האומרת למדוני ודרשוני. כך הייתה נודעת מידתו של רבינו להקפיד על לשון נקיה וטובה בתכלית, ומעולם לא נשמעה מפיו מילה שיש בה עניין שלילי. וכל שכן כאשר דיבר כלפי אנשים אחרים, שאז הייתה לשונו מזוקקת שבעתיים ומנופה ב"ג נפה, שלא לצער ולפגוע ח"ו בשום בר ישראל. יהיו נא אורחותינו נר לרגלינו בעת עסקנו בהלכות הללו, בתפילה שזוכה להידבק בדרכיו

חומרת האיסור לקלל

א. לבד מכך שיש איסור לאו מדאורייתא לקלל איש מישראל שנאמר (ויקרא י"ט פסוק ז') "לא תקלל חרש" הפליגו הראשונים עד מאוד בחומרת האיסור לקלל את חברו, וכלשון קודשו של רבינו יונה "זהו אדם שלא יקלל את חברו וכו' וזאת אחת מן העבירות החמורות שבתורה" (אגרת התשובה אות ט"ו). ב. כבר במדרש (במדבר רבה' בלק פרק כ' פסוק כ"א) מצינו יחס חמור במיוחד כלפי המקלל איש מישראל שהרי הוא כביכול כאילו מקלל את השכינה הק', וכלשון המדרש על נבואת בלעם הרשע שאמר (במדבר פרק כ"ג פסוק ח') "מה אקב לא קבה קל" כיון שראה בלעם היאך משמרים ישראל את המצוות הקלות, אמר מי יוכל לקלל את אלו ששומרים מצותיו ושמו משותף בהן שנא' (שם פס' כ"א) "ה' אלקיו עמו" המקללם כאלו מקלל פני שכינה, ששמו מעורב בשמן'.

עונשו של המקלל

ג. המקלל את חברו גורם לעצמו שיהיה מקולל, משום שהקב"ה הבטיח ליעקב אבינו (בראשית פרק כ"ז פסוק כ"ט) "אוריך ארוך ומברכך ברוך" נמצא כי המקלל אודו מישראל גורם לעצמו שיהיה בכלל 'ארוך' (הגר"ח פלאגי זצ"ל). ד. היחס אל המקלל נותן את אותותיו גם בעונשים קשים ומרים הבאים על המקלל ה' ירחם מלבד העונשים הקבועים בתורה על כל איסור ואיסור, וכפי שכתב רבי יהודה החסיד 'במקום אחד היו מקללות אישה חברתה ואיש בר מחלקותו ונשתמדו בניהם' (ספר חסידים' אות ט"פ). ה. אף בספר 'זכירה' (עניני תפילה) הוזכר שלא לקלל איש מישראל משום שכשמקלל את חברו בא אליו עונשו במהירות משום שהמלאכים מקללים אותו ברמ"ח קללות ומיד רוח הטומאה שורה עליו.

איזהו קללה

ו. כל דיבור שתוצאתו ומשמעותו הם איחול לדבר רע שיארע לחברו בעתיד, אף שאינו מזכיר לשון קללה כגון שאומר לחברו 'תפול ברחוב' 'תהיה משוגע' וכיוצא בזה, הרי זה בכלל איסור קללה. ז. גם כשאינו מקלל את חברו במפורש אלא אומר לו 'ה' יעניש אותך' או אומר בדרך משאלת הלב אני מקווה וממתין שיביא עליך ה' עונש' הרי זה בכלל קללה, וכמו כן גם אם אינו מפרט הקללה או האיחול אלא אומר 'שה' ישיב לו כגמולך' וכיו"ב הרי אמירה זו אסורה מדאורייתא (הקללה לברכה פרק א' סעי' ב'). ח. קללה דרך תפלה לה' כגון שאומר לו 'אני מתפלל שתיפול ברחוב' וכדו' בכלל איסור לקלל (כן משמע מחזו"א סנהדרין ס"ב סק"י) ויש חולקים וסוברים שכיוון שמוסר הדבר לפני ב"ד של מעלה אינו בכלל איסור "לא תקלל" (קהלות יעקב ב"ק סימן מ"ה אות ד'). ט. האומר לחברו נוסח שיש שרגילים להשתמש בו בלשון מליצית בשעת מריבה אף שיש בו משמעות של קללה כגון שאומר לחברו 'גיי אין דער ערד' וכו', מכ"מ כל שלא כיוון לקלל אין בכך איסור, ומכל מקום יש להימנע מלקלל גם כשמזכיר שאין כוונתו שיתקיימו הדברים (פלא יועץ ערך קללה). י. המקלל את חברו בלשון עקיפה כגון שאומר 'אל יהי פלוני ברוך לה' שמשמע מכך שהשי"ת יסתיר פניו ממנו וממילא הוא מקולל, הרי זה עובר על איסור קללה (שו"ע חו"מ סי' כ"ז סעי' ב').

הסכמה לקללה - איסור

העונה 'אמן' אחר המקלל יש אומרים שגם העונה חייב מלבד המקלל (משנת ר"א חו"מ סימן כ"ז) ולא רק על ענית 'אמן' בלבד חייב, אלא על כל דיבור המראה על קבלת הדברים דינו כעניית אמן.

פרשת תרומה - התאחדות // מסכת נזיר ה/א - הקדש טעות

התעורר ב'הקפה' לבטל עיסקת 'ספר התורה'

במבצע נועז הוברח ספר התורה העתיק במגדד שבעירק לארץ ישראל. הספר הקדוש בבת עינו של רבי אפרים סומך, התגלגל בירושה כחלוף שנות דור לנכדו אילן. וכאילן סרק' דמה בעיניו (רח"ל) לחפץ נוסטלגי בלבד... וכך, כשמוזיאון "מורשת המזרח" פנה בהצעה לרכוש הס"ת ולהציגו בתערוכה, שש אילן והעיסקה נחתמה.

אולם, במוצאי 'שמחת תורה' תשע"ב... השתכנע אילן לידיד נעורים לבוא לחצר הקודש "נדבורנה", לראות מחזה הוד שלא ראה מימיו. שם ממרומי הגלריה, שכשיפה קטנטונת לקרְקפתו, עמד אילן פְּחוֹשְׁמֵל, ועיניו ממוקדות ברבי זיע"א שפיזו בעוז חבוק בס"ת, מבלי להשית לב לגוף הדווי...'

כשרגשי קודש גואים בלבו ועיניו זולגות דמעות, קלט אילן ש"ספר תורה" הוא משהו שמחובר ישירות לנשמה, ואם כי לא ידע להגדיר מה, אולם כבר הבין שס"ת הוא פריט לא סחיר.

למחרת כשהתעניין, הזדעזע שקיים איסור חמור למכור ס"ת (זיר"ד ער/א). וכשלבו נוקפו, הודיע למוזיאון שהוא חוזר מהעיסקה, בטענה שאילו היה יודע מהאיסור לא היה מוכרו בשום הון שבעולם...

ובכן, טענת "מקח טעות", מזכרת בשו"ע רק כשהפגם ב"חפצא", 'מום' מהותי (חו"מ/רלב). או הילכתי כאיסורי אכילה (חו"מ/רלד). אולם כשהמוצר מושלם, אלא שה"גברא" אסור במכירת/קניית החפץ, ודורש לבטל המקח כדי לעקור האיסור למפרע, הוא נידון בפוסקים, ואם כי הדברים ארוכים ובלולים ממרחבי ים התלמוד, אולם 'אבן פינה' מ'משנה מאירה' אותה זוכים לומדי 'משנת הקהילה' ללמוד בשבת קודש זו לטו"נ רבינו זיע"א, נציב לעיון ההלכה, וכך שנינו (נזיר ה/א):

"המקדיש להקדש צריך שיהו פיו ולבו שווין' ויגמור בדעתו להקדיש מה שלבו חפץ. וכשטעה... בית שמיא אומרים הקדש טעות חל ההקדש כדין 'תמורה' שחלה 'שוגג כמזיד'. ובית הלל אומרים הקדש טעות מתחילה אינו הקדש ואינו דומה לתמורה' שקדושתה נמשכת מדבר קדוש. פיצד? אָמַר שו"ר שחור שִׁיָּצָא (שִׁיָּצָא) מבייתי ראשון (לכל השוורים) הרי הוא הקדש, וְהַתְּבַר שִׁיָּצָא שו"ר לְבָן. בֵּית שְׁמַי אומרים השו"ר הלבן הקדש. ובית הלל אומרים אינו הקדש".

הלכה כבית הלל (רמב"ם ערכין ו/לד), ומכאן תמה הראב"ד (איסורי מזבח א/ג) כיצד פסק הרמב"ם 'מי שדימה שמוותר להקדיש בעל מום למזבח, והקדיש, הרי זה קדוש...', הרי 'אינו קדוש כלל, שהוא הקדש טעות!?"

מיישב הכסף משנה: "לא מיקרי הקדש טעות אלא אומר שור שחור שיצא מבית ראשון ויצא לבן, שנחבון להקדיש גוף אחד ונמצא גוף אחר, אבל אם דימה שמוותר (להקדיש...), שוגג מיקרי ולא טעות", עכ"ל.

"ועלה בדעתי" פותח הגה"ק מסקאל (שו"ת בית שלמה יור"ד א/קצה) ששורש הנידון לבטל עיסקא האסורה, תלוי במחלוקת זו, להרמב"ם (לדעת הכס"מ) גדר 'טעות' הוא רק כשלא התכוון כלל לגוף זה, ואילו להראב"ד גם אי-ידיעת ההלכה מהווה עילה לביטול המקח, עיי"ש. ובפרט בנידוננו שמכירת ספר התורה, נבעה מבורות ש'אילן' לא ידע כלל שיש שמץ איסור בדבר (הגהת בן המחבר שם).

ויעוין במנחת פתים' (חו"מ רח/בתשובה) שמכריע שאם המוכר מוחזק בס"ת, אפשר לבטל העיסקה. (וראה קובץ 'הישר והטוב', ח/קמז)

תורת אבות

ממעייני דבותינו מאורי החסידות על פרשת השבוע

אתערותא דלעילא

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. (כ"ה ח).

אמר הרה"ק המגיד מזולאטשוב זי"ע: "הרבי רבי שמעלקא זי"ע מניקלשבורג פירש הכתוב הזה כך, 'ועשו לי מקדש', מקודם צריך אדם לעשות בליבו מכוון להשראת השכינה הקדושה ולהזמין עצמו להיות כלי מוכן לקבל הקדושה, ואחרי כן 'ושכנתי בתוכם' אכן יזכה להשראת השכינה.

ואנו אומרים כי בחינה זו אכן נאה היא להרה"ק הר"ש, אשר עשה בנפשו כאשר דרש, אולם לבני אדם שאינם זוכים להכין עצמם מקודם בכוחות עצמם להיות ראויים להשראת השכינה, עליהם אנו אומרים "מקדש ה' כוננו ידיך", הם לא יפסידו ח"ו השראת השכינה מחמת שלא השכילו להכין עצמם, אלא הקב"ה בעצמו יכונן לו המשכן בתוך ליבם, שיהיה שם מכוון לשבתו ולהשראת שכנתו".

ונהפוך הוא

כ"ק איתן אדונינו מן רבינו הקדוש ז"ע א"

ז' אדר תשע"ב

"דע לך כי הנני חב הכרת הטוב עצומה לרבך הקדוש ז"ע! הוא הצילני מידי מבקשי רעתי באופן מופלא ונסיוני", כך אמר הסוחר האמיד לחסיד שלפניו, כאשר אותות התרגשות ניכרים בפניו.

הם פגשו זה בזה באקראי באחת מערי אמריקה הגדולות, וכאשר החסיד סיפר לו לפי תומו במהלך שיחה שנקשרה ביניהם, כי נמנה על חסידי נדבורנה, לא היה קץ להתרגשותו של הסוחר. הוא הציע לו לסור עמו לפינה שקטה, ושם פתח וסיפר לו את סיפורו המופלא:

"זה היה לפני שנים אחדות, כאשר בסיעתא שמיא פתחתי עסק חדש של מסחר, וראיתי ברכת שמיים במעשה ידי. הפרנסה הייתה מצויה ב"ה, והכל התנהל למישרין במנוחה והשקט. מטבעם של דברים קיימת תחרות מכל תחום וענף בעולם המסחר, ואף אני במשלח ידי היה לי מתחרה, שאינו מבני ברית, אשר עוסק היה אף הוא באותו המסחר גופא בו עסקתי אני.

אלא שאותו אדם לא ראה בעין יפה את השתלבותי בענף מסחרי זה, אשר היה בעבר נחלתו הבלעדית, ובמחוח החל לחרוש מזימות נגדי, כאשר התברר בהמשך. מסתבר כי הלה גמר אומר למוטט את עסקי כלילי, ולשם כך לא בחל בשום אפשרות. עלה בדעתו להגיש נגדי תביעת כוזב, כביכול עברתי על חוקי המדינה וסחרתי שלא כהוגן, מתוך כוונה לסחוף אותי להוצאות משפטיות גדולות, שירוששו אותי לבסוף עד שאאלץ לחסל את עסקי.

וכך, ביום בהיר התקבל בביתי מכתב ממוען מאת עורך דין בכיר, שם נאמר לי כי לפלוני הגוי דין ודברים עמי, וכי הוא תובע אותי בבית משפטם לתביעת נזיקין.

הדבר נפל עלי כרעם ביום בהיר, שכן נהיר היה לי שמעולם לא נפגשתי עם האיש ולא היה לי עימו שום עסק מטוב ועד רע. ניסיתי לברר שמה נפלה כאן טעות, אך להוותי התברר כי לא זו בלבד שלא חלה טעות, אלא שבהשקעה גדולה 'תפר' לי הלה תיק עב כרס, שיש בו כדי להכניסני לקלחת משפטית ארוכת שנים. אף כי מן הסתם עתיד הצדק לצאת לאור לבסוף, הרי שההוצאות המשפטיות של שכירת עורכי דין וכיו"ב, הן קשות מן הכל ומרות כלענה.

בצר לי פניתי לעורך דין שייצג אותי

שיחת מרעים, במהלכה ביקש לשמוע ממנו מה מניע אותו להגיש נגדי תביעה חסרת שחר כזו. היה זה רגע של גילוי לב מצידו, והוא גילה לעורך הדין את האמת, כי כל כוונתו "להפיל את היהודי" באמתלה משפטית, כדי לרוששו ולמוטט את עסקו.

עורך דיני שב ומסר לי דברים כהווייתם, ואני לא ידעתי את נפשי.

בתביעה, ונמתי לו בהן צדק כי באמת ובתמים לא היה לי מעולם שום קשר עם התובע. הלה האמין לי, ולפי שהייתה לו היכרות כלשהי עם התובע, יזם עימו

דולה ומשקה

ערכים בעבודת הבורא מפי ספרים ומגידים מענייני הזמן

פניני הילולא קדישא

לקראת יומ"ד של מן רבינו ה'באר יעקב' ז"ע

קשר עם נשמת הצדיק שלמעלה

כתב בספר עשרה מאמרות, שאויר גן עדן מתפשט סביב כל אדם, ונרשמים באויר זה כל מחשבותיו ודבוריו הטובים בתורה ועבודת ה' (וכן להיפך ח"ו נרשמים באויר המתפשט מגיהנם סביב כל אדם). הלכך נקל מאד לתלמידיו [של הצדיק שנסתלק] לקבל חלקם מבחי' רוח רבם העצמיות, שהם אמונתו ויראתו ואהבתו אשר עבד בהם את ה'. ולא זיוום בלבד המאיר חוץ לכלי, לפי שבחי' רוחו העצמית מתעלה בעילוי אחר עילוי להכלל בבחי' נשמתו שבגן עדן העליון שבעולמות העליונים, ונודע שכל דבר שבקדושה אינו נעקר לגמרי מכל וכל ממקומו, ומדרגתו הראשונה, גם לאחר שנתעלה למעלה למעלה, ובחי' זו הראשונה שנשארה למטה בגן עדן התחתון במקומו ומדרגתו הראשונה, היא המתפשטת בתלמידיו כל אחד כפי בחי' התקשרותו וקרבתו אליו בחייו ובמותו באהבה רבה. (אגרת מהרה"ק בעל התניא)

טעם להולקת נרות ביומא דהילולא

"נשאלתי על המנהג שנהגו חסידי וקדושי עמים להדליק נרות בבהכ"נ ובביהמ"ד ביום היארצייט מאיש צדיק וקדוש, ובפרט בז' אדר שאנו מרבין בנרות לכבוד רבן של ישראל בכל שנה ושנה, מה טעם להדלקה זו. והשבתי עפ"י מה שאמרו רז"ל (עיין במד"ר סוף פרשה י"ז) למה נשים חייבות בהדלקת נר של שבת, מפני שהיא (פ"י חוה) כיבתה נשמתו של אדם לפיכך ניתן לה מצוה זו. והנה דרשו חז"ל (בב"ק ט) עה"פ (ישעיה נ"ז) "כי מפני הרעה נאסף הצדיק", שצדיק נתפס בעוון הדור, ולפי מ"ש לטעם אחד ע"י שאין עושין כנסת ישראל רצונו של מקום לוקח מהם השי"ת את הצדיק לכפרה, וזהו כי מפני הרעה של העולם נאסף הצדיק. א"כ אנו מחזיקין עצמינו כי הצדיק לא בחטאו מת כי על ידינו, ואנו אשמים בהסתלקותו לכבוד נרו, על כן אנו מדליקין נרות ביומא שיע"ז יתוקן מה שפגמנו בנרו כנ"ל. (נפש טובה)

הצדיק מחלק מתנות

שמעתי מהגה"ק מהרה"ד מבעלזא ז"ע, ביום אשר בו איזה הילולא של צדיק, הוא כמו שעושין איזה חתונה לצדיק ביום מיתתו, ועל חתונה נהגו ישראל לתת דורון וגם בהילולא של הצדיק נותן הקב"ה לצדיק מתנות, ואיזה מתנה נותן הקב"ה לצדיק, אמר בשם בעל אוהב ישראל מאפטא, שנותן הקב"ה לצדיק שיוכל להשפיע בני חיי ומוזוני לישראל, עכד"ק, ומסתמא נוטלים חלק בראש אותם המקושרים שהם מזכירים שמו של הצדיק לטובה ביומא דהילולא. (מלצי אש, תמוז)

למעלה למעלה

איתא מהרה"ק מהרצ"ה מוהר"צ מוהר"ש ז"ע, שהתעלות של הצדיקים בכל שנה ביומא דהילולא היא גדולה עד מאד, עד כדי כך שהצדיק אחר שזכה לעליית הנשמה ביומא דהילולא מביט אל המקום שהיה בו מקודם יומא דהילולא, ונדמה בעיניו שעד עכשיו היה על הארץ, כי העליה שלהם מעולם לעולם שלמעלה ממנו, היא כמו עליה מהארץ לשמים. (רבינו ז"ע, ויחי תשנ"ו)

ביום מן הימים נסעתי לבית אחד מידידי המתגורר בעיר אחרת, ובתוך שיחתנו סיפרתי לו על הפרשייה הסבוכה שנקמה לרגליי, ממנה איני יודע כיצד להיחלץ. להפתעתי אמר לי חברי, "אתה יודע מה הייתי עושה לו נקלעתי למצב כזה? מיד מתקשר הייתי לרבי מנדבורנה שבארץ ישראל, ומבקש את ברכתו ועצתו... לא פעם ולא פעמיים עמדו לי ברכות קודשו למגן ומושיע, ועצתי נאמנה כי אף אתה תנהג כן!

ומדי דברו הרים את שפופרת הטלפון, והחל לחייג את הספרות להתקשרות עם לשכת הגבאים. הוא הסביר לגבאי בקצרה במה המדובר, ומקץ דקות אחדות הגיש לי את השפופרת, באומרו בהתרגשות "הרבי על הקו, ספר לו הכל".

פתחתי וגוללתי את כל דבר המעשה, וסיכמתי בקצרה היכן העניינים עומדים עתה, כאשר המועד שנקבע לנו לדיון בבית המשפט, הולך וקרב.

הרבי הקשיב בדומיה, ולבסוף שאל: "אמור נא לי בכנות, האם אמנם לא היה לך מעולם שום דין ודברים עם הנכרי?" השבתי מיד כי מעולם לא פגשתי, וכי אין לי שום שייכות עימו כלל. אמר הרבי, "אם כן, והוא בא סתם כך ברשעותו לגולל עליך עלילות, תהיה לו מפלה! אתה תראה כי תהיה לו מפלה גדולה, ומעתה הסר דאגה מליבך!

דברים אלה עודדו אותי מאד, ושבתי לביתי באותו היום מאושש ומלא באמונת חכמים.

חלפה תקופה קצרה, ויום אחד גונבה לאחייני שמועה מרעישה: פלוני הגוי נסע לארץ סין לרגלי מסחרו, ועם הגיעו אל נמל התעופה נעצר מיידית על ידי הרשויות, ונלקח אל בית האסורים...

אחרי כן באו הידיעות כי הלה נתפס על ידי השלטונות כאשר הוא עובר על חוקי המסחר הנוקשים, וכי תביעה קשה ביותר נפתחה נגדו, עם מעצר ממושך בארץ ניכר. בעל כורחו נאלץ למשוך את תביעתו ממני, עקב צרתו והיותו מעוכב במרחקים, ומני אז שוב לא שמעתי ממנו לעולם...

סיים הסוחר את סיפורו והפטיר: "הנה לך מעשה מופת מהרבי מנדבורנה, שמקום מושבו היה בבני ברק שבארץ ישראל, אך מצודתו פרושה עד לאמריקה הרחוקה!..."

קשר עם

בערוב ימיו של רבינו זי"ע, כאשר חלה ונחלש בעוה"ר, היה הגה"צ הולך ומרעיש לקריעת גזר הדין, וערך תפילות נוראות בכוונות טמירות להמתקת הדינים. בדברו לפני אברכים מבקשים מבני הקהילה היה מעורר ומפציר להעתיר בתפילות בכל הכוח, כשהוא שב ואומר 'אינכם מבינים עד כמה הדור זקוק לרבינו'. באותה תקופה, כאשר רבינו זי"ע ערך את צוואתו המפורסמת ונצרך להחתיים עליה עדים, ביקש לזמן את הגה"צ להעיד בחתימת ידו, ובכך נתן ביטוי נוסף לגודל הערכתו אליו.

לאחר סילוקו של צדיק והתעלותו של רבינו זי"ע לשמי רום, נוהג היה הגה"צ להעמיק רבות במשנתו של רבינו ואורחותיו הקדושים, ואף העלה עלי כתב מספר מאמרים נפלאים המבארים את אופן ומהות ההתקשרות עם מורשתו של צדיק, והתועלת הנמשכת מכך להאי עלמא. רבים זוכרים בהתפעלות את מידת התקשרותו עם נשמת רבינו לאחר סילוקו, כאשר בעת שהיה פונה לירד לטבול במקווה, היה מתייזב מקודם בחוץ ואומר בדחילו ורחימו 'הריני טובל לטובת נשמת אדונינו מורינו ורבינו רבי יעקב ישכר בער בן אדמו"ר רבי חיים מרדכי זי"ע, כמו שביקש רבינו בצוואתו הק'. בכך נהג והחזיק יום יום, במשך שנים לאחר ההסתלקות.

לפנינו מאמר נפלא רווי רשפי קודש והגיגי לב, שרשם הגה"צ זצ"ל לקראת תקופת השנה הראשונה להסתלקותו של רבינו זי"ע, ובו מבאר כמה מידות קדושות שנראו ברבינו בדרך החסידות והעבודה, לחזק את לבב התלמידים הצמאים לקשר עם נשמת הצדיק. יהיו הדברים לעילוי נשמתו ולנחת רוח לנשמת רבינו בגנוזי מרומים.

בשבוע שעבר ליוו המוני בית ישראל בלב דווי את מיטתו של האי גאון וצדיק, מעורר לב ישראל לאביהם שבשמיים, מגדולי המקושרים לכ"ק מרן רבינו זי"ע ולהבחל"ח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, כש"ת הגה"צ רבי סענדר ערלאנגער זצ"ל שנסתלק לעולמו. בפטירתו איבדה עדת חסידי נדבורנה עמוד ימיני ומקור איתן של עבודה תמה וחסידות צרופה, כאשר זכורים לכל תפילותיו המשתפכות בהיכל בית מדרשנו, ויגיעתו בתורה וזיכוי הרבים מתוך מסירות ואהבת ישראל.

בייחוד נודע הגה"צ למשגב במידת התקשרותו המופלאה אל כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זי"ע, כאשר היה מתבטל לפניו כתלמיד קמיה מאריה בתכלית הביטול, ושתה בצמא את דבריו הקדושים כניתנן מסיני. היה מפרש ומעמיק בכל תג ותג בדברי רבינו זי"ע, והליכות קודשו היו בעיניו לתורה שלמה הצריכה לימוד ודקדוק, הבנה ודרוש. בדמותו הקורנת היווה סמל ודוגמא עבור החסידים כיצד היא עבודת ההתקשרות של תלמיד אל רבו, וזקנים וצעירים כאחד למדו מהנהגתו פרק בהליכות חסידות וקנייני רב.

כמים הפנים לפנים, אף רבינו זי"ע גמל לו אהבה כנגד אהבתו, ורחש לו חיבה יתירה ויותרת הכבוד בכל עת מצוא, כאשר התאמץ להראות ברבים את רחשי הערכתו כלפיו. בזמנים מיוחדים בשנה היה נכנס אל הקודש פנימה להתברך בהגשת פתקא כנהוג, ואז היה מכין את נפשו בהכנה דרבא, כאשר הוא אומר בסילודין לבני ביתו 'מיגייט צו דער צדיק' וכולו אומר כובד ראש. ובהגיעו היה מתקבל על ידי רבינו בכבוד והערצה, ושיחה מרוממת הייתה נקשרת ביניהם, כאשר הגה"צ עומד בהכנעה כעבדא קמיה מריה ומבקש לקבל את ההשפעות מבחינת הצדיק יסוד עולם.

יעקב אבינו לא מת

על דרכי עבודתו ומדרגותיו הק' של רבינו הקוה"ט
צוק"ל, והמשך התקשרותנו אליו לאחר הסתלקותו
לחיי העוה"ב

את דברי המשנה אוהב את הבריות ומקרבן לתורה וכידוע.

השפעת רבינו
צוק"ל על תלמידיו
וצאן מרעיתו בגוף
ונשמה

ג. ואם לרחוקים ולכללות ישראל נהג בחסד וברחמים, על אחת כמה וכמה לעדת צאן מרעיתו שהאחריות יותר גדולה שהרי התלמידים קרויים בנים כידוע בחז"ל (ב"מ) שרבו קודם לאביו מפני שרבו מביאו לחיי עוה"ב ואביו מביאו רק לחיי עוה"ז, ואמנם רבינו הקדוש ז"ל היה גם כאב ואם וגם כרבו ודאג לנו הן לגוף והן לנשמה, וזה כוונת הגמ' מוע"ק (כ"ו): רבו שלמדו תורה מנלן שקורע עליו דכתיב ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו, אבי אבי זה אביו ואמו, רכב ישראל ופרשיו זה רבו שלמדו תורה, מאי משמע כדמתרגם ר"י רבי רבי דטב להון לישראל בצלותיה מרתיכין ופרשין, עכ"ל הגמ'. והנה צ"ב דהרי אלישע מצעק על פטירתו של אליהו הנביא ואומר עליו אבי אבי שהוא אביו ואמו ואח"כ מוסיף שהוא רבו, והיכן מצנינו שהיה אליהו אביו ואמו של אלישע, ונל"פ דאע"פ שאליהו הנביא היה בעיקר רב ללמד תורה לאלישע ולנביאים, גם דאג לעניניהם הגופניים שיהיו על טהרת הקודש כפי דרגתם, ובבחי' זו נקרא אב ואם שהיה מכין להם חיי עוה"ז שיוכלו להתעלות ולהיות עי"ז גם לתלמידים בחכמה ובנבואה, וגם היה משפיע השפעות גשמיות לכלל ישראל, ואם היה יכול לעצור את המטר בודאי שגם היה משפיע טל ומטר לברכה, וכל ההשפעות כלולות במטר כידוע.

וכעין זה יתפרשו הדברים על רבינו הקדוש צוק"ל שהיה משפיע גשמיות ורוחניות לתלמידים והיה דואג לנו הן על חיי הגוף וסבל ונשא את משאינו כנשוא האומן את היונק ברוב אהבה וחמלה ורחמנות, והן על חיי הנפש לחנך ולהעמיד דורות בתוה"ק ועבודת ה' וחסידות בטהרה וקדושה, וגם נתן לבו לעודד אותנו ע"י דיבורים טובים וניחומים, שזה תפקיד האם, וכד' רש"י (ר"פ קדושים) עה"פ אמו ואביו תיראו "שהבן, מכבד את אמו יותר מאביו מפני שמשדלתו בדברים", והוא ענין כח המשיכה באהבה ודברים רכים שיש לאם עם בניה, ולכן קרוב לב הבן לאם יותר מלאביו, ומכאן בנין גודל

כחו של יעקב
אבינו מתקשר
עם כלל ישראל
מפני שסבל צער

א. איתא בגמ' תענית (ה): אר"י יעקב אבינו לא מת, א"ל וכי בכדי חנטו וחנטייא וקברו קברייא, א"ל מלקרא אני דורש שנא' ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה', ואל תחת ישראל, כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים, מוקיש הוא לזרעו מה זרעו בחיים אף הוא בחיים, ע"כ. והביאור דכח הפועל בנפעל פ' שניכר כח האב בזרעו והוא עדות שרוחו וחיותו של האב ממשיך לחיות בבניו, ומוסיף להם חיות דקדושה ומציאות וקיום בעוה"ז מכח שמשפיע עדיין בהם תמיד גם אחרי מיתתו.

וכ' הראשונים (על בספר מאירת עינים לר"י דמן עכו ז"ל תלמיד הרמב"ן בסו"פ ויחי) דהטעם שנשמת יעקב יותר קרובה לכלל ישראל ויכולה תמיד להתלבש בלבוש שבו הנשמה מתלבשת, ולהמשיך רחמים ולהתפלל תמיד עלינו בכח אותה התלבשות, מפני שיעקב סבל צער גידול בנים בחייו יותר משאר האבות, לכן גם לאחר מיתתו הוא סובל צער עוונותיהם, וכשישראל בצער הגלות בעוונותיהם, מיד נשמת יעקב אבינו ע"ה לובשת המלבוש ומבקשת רחמים לפני השכינה, וממשכת רחמים על ישראל, וזה שאמרת "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", רצה לרמוז דמפני שהיה לו צער גידול בנים בחיים לכן גם אחרי כן מרגיש אותם ומגין עליהם, עכ"ד ספר מאירת עינים.

ממעלות נשמתו הטהורה
והק' של רבינו הק' צוק"ל
ורוב חביבות ואהבת ישראל
שהיתה בקרבו להשפיע
עליהם

ב. והנה דברים אלו מאד מתאימים להיאמר ולכתב לדורות על אבינו רועינו רבינו הק' הרב ר' יעקב ישכר בער בן הרה"ק ר' חיים מרדכי צוק"ל מנדבורנה זי"ע ועכ"ל, אשר יומא דהלולא חל השנה

סוף שנת פטירתו לחיי העולם הבא ביום א' לסדר פ' תצוה ז' אדר, יומא דהלולא דרעיא מהימנא משה רבינו ע"ה, ואשר סבל עול הכלל והפרט מכל א' מישראל שבא במחיצתו הק' לבקשת עצה ותושייה וישועה וברכה ותפילה, והיה מופלג במיוחד בנשיאת עול הציבור, וכעין בחי' יעקב אע"ה שסבל צער גידול בנים יותר משאר האבות הק'.

וקיים דברי הרמב"ם (ע"י מלכים סוף פ"ב) בענין דיני מלכי ישראל ז"ל כדרך שחלק לו הכתוב הכבוד הגדול וחייב הכל בכבודו, כן צוה להיות לבו בקרבו שפל וחלל שנא' ולבי חלל בקרבי, ולא ינהוג גסות לב בישראל וכו', ויהיה חנון ומרחם לקטנים ולגדולים, ויצא ויבא בחפציהם ובטובתם, ויחוס על כבוד קטן שבקטניהם, וכשמדבר אל הקהל בלשון רבים ידבר רכות וכו', ואומר אם תהיה עבד לעם הזה, לעולם יתנהג בענוה יתירה, אין גדול ממשה רבינו והרי הוא אומר ונחנו מה, ויסבול טרחם ומשאם ותלונותם וקצפם כאשר ישא האומן את היונק, רועה קראו הכתוב "לרעות ביעקב עבדו", ודרכו של רועה מפורש בקבלה "כרועה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו עלות ינהל", עכ"ל הרמב"ם. ומי שהכיר רבינו הק' צ"ל יודע כמה הדברים מתאימים במלא מובן המילה, והיאך היה נראה סבר פניו יפות וטהורות לקבל באהבה כל הנכנס אצלו, ולהקדיש זמן רב כדי להיות נושא בעול עם כ"א מישראל, ולשמוע צרותיו ותלונותיו, ולטכס עצה היאך לחלצו ממצור, גם אם לא היה מחסידיו וגם אם לא היה בכלל חסיד, ואפי' היה רחוק מתורה ומצוות קיים

האהבה שיש לתלמידי רבינו וחסידיו אליו, מפני נעימות ומתיקות דבריו למשוך לבם לקרבם לתורה, ולכן לשמו ולזכרו תאות נפש. ולזאת נכספה וכלתה נפשינו, והגעגועים והדביקות.

השפעת הצדיק מפנימיות נשמתו ותפלותיו על השומעים ורואים אותו

ד. ומש"כ "רכב ישראל ופרשיו" ופי' בגמ' רבו זה שלמדו תורה, והוסיפו ע"ז בגמ' גם דברי התרגום דטב לישראל בצלותיה מרתיכין ופרשיו, צ"ב דמאי שייך ענין התפילה לרבו שלמדו תורה (וע"ש במהרש"א מש"כ ועדיין צ"ע), ונראה שכמוס כאן ענין עמוק, והוא יסוד גדול לדרך החסידות בכמה בחינות, והמבואר דהרב מלמד תורה לתלמידו דרך נפשו באופן מוסתר יותר ממה שמלמדו בפשטות באופן חיצוני, ומי שראה אליהו הנביא מתפלל למד אצלו יסודות בכל התורה כולה.

וכן כל העבודה שעיקרה תלויה בלב שהוא שורש כל האדם הכל כלול בתפלה שנקראת עבודה שבלב, ושקולה ככל המצוות כדאיאת בתיקונים צלותא שקילא ככל פיקודין, והרי כל החכמה והתורה תלויה ביראתו של האדם כאז"ל כל שיראתו קודמת לחכמתו מתקיימת.

וזה היה דרכם של תלמידי בעש"ט ז"ל להאיר בנפש התלמידים ע"י התפילה אור האמת ולפתוח להם דרך הנשמה שממנה נפתח מעין של תורה וחכמה והנהגה ישרה וסיעתא דשמיא.

וזה הענין של שימושה גדולה יותר מלימודה שאמרנו בגמ' ברכות (י) לגבי אלישע ואליהו "גדולה שמושה של תורה יותר מלימודה שנא' פה אלישע אשר יצק מים על ידי אליהו למד לא נאמר אלא יצק מלמד שגדולה שימושה יותר מלימודה", והן הדברים שאמרנו דאין שימושה יותר מלראות תפלתו של הרבי והשתפכות נפשו בתפלה ובזמירות ובהנהגת השולחן בש"ק ויו"ט, ואז משפיע קדושתו באופן מיוחד ופנימי יותר מהדיבורים שאומר, וכש"כ אם גם ביחד עם העבודה שבלב אומר ד"ת והנהגה לרבים שבדאי הלימוד והשימוש מצטרפים יחד.

דאצל הצדיקים הד"ת שאומרים הם ג"כ תפלות כלפי מעלה ומקשרים תורה ותפלה ביחד, והיראה והאהבה נכללות בכל דבר תורה שמשמיעים לרבים, וכמו שראינו אצל רביז"ל גודל ההתלהבות כשהיה משמיע דבריו הק' לרבים ובפרט בזמנים המקודשים.

השראת השכינה בפעולת הצדיק "הבאר יעקב" ותכלית עבודתו לאוקמא שכינתא מעפרא

ה. והנה ככל הענינים הנ"ל והרבה יותר ממה שכתוב ראינו אצל רבינו ז"ל, שע"י ההתקשרות הרוחנית השפיע הרב בתלמידים וחסידים חקיקה עמוקה בנפשם, והתפקיד המוטל עלינו כהיום הזה להתדבק בדרכים ומאמרים הק' ותורתו ותקנות ההנהגה שקבע לדורות, ולהמשיך עלינו מאותה האהרה הנמשכת לממלא מקומו כ"ק אדמו"ר שליט"א ההולך בדרכים הק' שזכותו וזכות אבותיו מסייעתו בעה"ת, ועי"ז נוכל לומר יעקב אבינו לא מת, וכפי קרבתו של רביז"ל אלינו בחיים לטובל על הצ"בור והתלמידים הקרויים בנימ באהבה, כן נשאר הלאה התקשרות בבחי' רוחנית נעלמה, וזה בכח השכינה שהוא הקדושה והאמונה והתפלות והארת הנשמה שהשריש בנו, ונרמז הענין בגי' בא"ר יעק"ב

כ"ק מרן רבינו זי"ע עולה מטבילה בנהר באחד ממסעותיו לקברי צדיקים בפולין

אורי וישעי בגודל השתפכות הנפש ובכיות מעומק לבו הטהור, לפני ארון הקודש, וחרדת הקודש לפני ר"ה ויוה"כ, וגודל העבודה הנפלאה בהלל בנענועים בלולב, וההתעוררות בהושענות ובהו"ר עם תקיעת שופר והתפלות, ונפלאות האהבה בהלל של יו"ט, וחרדת הפחד מאיסור חמץ במשהו, ולהבת אש קודש בטבילה שלפני ספירת העומר ובספירה עצמה והתפלות שלאחריה שביהמ"ד היה רועד מהלטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה וכשהיה חוזר בלב נשבר המילים "ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה" וקבלת התורה ק בשבועות וההכנה אליה ועוד ועוד. כל אלה תקצר הידיעה לכותבה כאן ורק ספר מיוחד הנכתב בדו"ר יוכל להעבירו לדורות עולם!

אהבת התורה של אבינו רועינו, בבחינת "יעקב" עם קדושת "יוסף"

ז. ושמו הנכבד ע"ש יעקב אבינו שהוא שם שניתן לו בהשגחה מיוחדת מן השמים כידוע המעשה בזה ואכהמ"ל, מראה על גודל אהבת התורה הק' ולומדיה שהיה לו, ועל לימוד הרציפות שתיקן לקהל עדתו, כדי שבכח הרציפות יהיה מורגש ללומד קדושת התורה, שאין לה קיום ופעולה על האדם רק אם נלמדת מתוך יר"ש ועול תורה אמיתי, והתקשרות התורה יחד עם גדרי הקדושה והטהרה הוא מש"כ "והיה בית יעקב לאש ובית יוסף להבה", ומאירה התורה למרחוק ע"י קדושת יוסף שמוציא לפועל כחו של יעקב, ואשרי מי שזכה לראות חדרתו הגדולה על הקדושה ושמירת העינים מכל רע, וההתבדלות מכל עניני הרחוב המקלקלים ח"ו, וההשתוקקות לנועם ה' וקדושתו, וכמה חכמה ועצה ותבונה השקיע שביהמ"ד ר' וביהכ"ס יהיה קדוש לה' ולתורתו כל הלכה. ועליו נאמר הכתוב בחכמה יבנה בית, ובתבונה יתכונן, ובדעת חדרים ימלא כל הון יקר ונעים, וכמה הדרך על קדושת הבית וחינוך הילדים, ועז"נ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, והיה שגור בפיו לשון רש"י "ועשו לשמי בית קדושה",

שהוא ספרו הבהיר והקדוש עולה כמו שכינה, מפני שתכלית עבודתו הפנימית היתה לאוקמא שכינתא מעפרא, כמו ששמעתי כ"כ פעמים ממנו, ועיקר שכינה שורה בתחתונים, וכן נשאר השראת השכינה במקום התפילה והתורה והעבודה, אשר קדשה לשעתה וקדשה לדורות, וכלל גדול כ' האריז"ל שכל דבר שבקדושה אינו מסתלק אלא תמיד נשאר רושם הקדושה לדורות עולם כאז"ל לא זה שכינה מכותל המערבי, וכפי רצון האדם להרגיש ולהכיר קדושה זו כן היא מאירה ומורגש הרושם הלז ופועל תמיד עלינו.

חובתנו לזכור ולחזור על כל מה ששמענו וראינו אצל רבינו כל השנים

ו. ולפמש"כ לעיל מדברי ספר "מאירת עינים" שיעקב אבינו מתקשר בזרעם להתפלל עליהם מפני שסבל צערם יותר מאחרים, כן הוא בעניננו שהרי רביז"ל הקריב כל נפשו למען הכלל והפרט, להרים אותם משפלות ענייני עוה"ז ונסיונותיו ולהעלותם ולקשרם בשורשם העליון ע"י התורה הק' שהוא שורש נשמת ישראל, ולכן ממשיך גם עתה מלמעלה להאיר מרוחו הטהור והק' רה"ק עלינו ועל בנינו, ועל כל מי שירצה לידבק בתקנותיו ודרכיו הישרים, ובתורתו ומאמריו שנשארו להגות בהם ולהתקדש על ידיהם, וגם זכותו ותפלותיו יגן על כל ההולכים בדרכים האלו שקבלנו ממנו בחיים חיותו.

ונחוץ מאד וראוי לרשום לדורות בספר מיוחד פרטי התקנות, והאזהרות, והעבודות, והמנהגים, וההתעוררות והרושם הגדול והקדוש שראינו ושמענו, למען יעמדו ימים שמורים וחקוקים בנפשו, ומזה תימשך המסורת הק' לזרענו ודורותינו, ועז"א ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים עלינו ועל בנינו ועל דורותינו.

וכידוע הנעימות וההתלהבות בקבלת ש"ק ויום השבת בתפילות וזמירות והתעוררת בימים הק' הנוראים, והכניסה לחודש אלול, ואמירת לדוד ה'

והמכוון בזה שכל בית ובית מישראל יהיה כביהמ"ק מעט בית של קדושה הן לבעל והן לאשתו ובניו, והיה מדבר באריכות עם כל חתן וחתן, ותיקן בזה כמה ענינים ותכסיסים ועצות מעשיות, וכך היה מדריך את האברכים כידוע, והיה נושא אתם בעול מלחמות היצר בענינים אלו, וכבוד אלקים הסתר דבר.

והתבוננתי בשם הספר "באר יעקב" שרומז ע"ד הרמב"ם פ' ויצא בפסוק שנאמר על יעקב אבינו וירא והנה באר בשדה ושלושה עדרי צאן רובצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו כל העדרים, שזה רמז לביהמ"ק שעולים שם לרגל ג"פ בשנה, ומשם שואבין תורה ורוה"ק לכל השנה עד שגיע הרגל הבא שעולים עוד הפעם לשאוב רוה"ק מבית המקדש, וכן היתה כוונתו הק' בקריאת שם הספר עי"ז שישאר מקום התורה והתפלה לשאוב משם תורה וקדושה הנכנסים לנפש האדם עמוק, ולבער מן הלב כל מה שצריך לקיים בו ובערת הרע מקרבך, ולנטוע חיי עולם אשר הקב"ה נטע בתוכנו ע"י תורת אמת.

רבינו זצ"ל שומר את אנ"ש גם אחרי פטירתו

ח. והנה איתא בספה"ק עה"פ "ויסע מלאך האלוקים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן לפניהם ויעמוד מאחריהם" שהמכוון הוא שהצדיק בימי חייו הולך לפני המחנה ישראל להנהיגם ולנחותם הדרך, ואמנם אחרי פטירתו הוא הולך מאחריהם לשמרם, ואע"פ שאין אנו רואים אותו לפנינו, זכותו ותפלותיו למעלה שומרים עלינו מאחרינו, וכן הוא הענין אצלנו שבדאי ממשך השמירה עלינו באופן נעלם גם כשאין אנו רואים, ובס"ד עוד יראו ישועות מקיפות בתפילה על הציון הק', וכן בנתינת צדקה לע"ג ותפלה על איזה ישועה שיצטרכו, כל אלו הדברים וכיו"ב יתקיימו ברצ"ה. ועי"ז או"ל גדולים צדיקים במיתתו יותר מבחייהם כידוע.

ורמז נפלא וטוב י"ל על או"ל (ביצה טו): הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהם אדר שנא אדיר במרום ה', וכבר הפליגו הספה"ק בד' חז"ל אלו ועי"ז בסה"ק בני יששכר כמה בחי' לקשר הדברים לחודש אדר, שבו נעשו לנו ניסים גדולים ונתקדש ש"ש בכל העולם כדור"ל (מגילה יא). עה"פ ראו כל אפסי הארץ את ישועת אלקינו. אימתי בזמן מרדכי ואסתר. וע"ש.

ולפני דרכנו בענינינו יל"פ שקיים הנכסים שלנו ע"י חודש אדר, הוא יומא דהלולא יום פטירת רבינו הקדוש והטהור זצוקלה"ה שעלתה נשמתו בסערה השמימה כדי להיות לנו למעלה מליץ יושר, וכאז"ל שישראל נמשלו לגפן שעצים החיים נשענים על המתים, וכמ"כ אנו חיים בזכות אבותינו ורבותינו הק' שוכני עפר המליצים יושר עלינו לפני כסא הכבוד ח"ב אדיר במרום ה' שיעיקר כוחינו הוא מלמעלה בגזי מרומים לפני ה'.

שמירת הגדרים להבדל מכל דבר רע בכחו של הצדיק המאיר לנו

ט. ולפמש"כ בפסוק הנ"ל ויסע מלאך האלקים וגו', יל"פ המשך הפסוקים "ויבא בין מחנה ישראל ובין מחנה מצרים ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה" שבדור הזה אשר יצה"ר ושלוחיו נמצאים בראש כל חוצות, ונוסף לזה הכלים הטמאים המביאים את הארץ אל הפנים

ועתה נתבונן היטב עד כמה הדברים משתנים לדמות אותם למדריגת רביה"ק זצ"ל, שהיה מתעסק הרבה ליישר בני אדם לעבודת ה', ולעסוק אתם גם בעניני חולין על טהרת הקודש, ולתקנם בעצה טובה, ולעשות שלום בית, ולהשפיע עצות והשתדלות לחולים, ועל עניני פרנסה, וגידול הבנים והבנות בדרך ישרה, ובני חיי ומזוני במזלא תליא מילתא. והייתי נוכח כשקרא רבינו צוק"ל קויטל בענין זש"ק של זוג שעדיין לא נפקד הרבה שנים, אמר הנני רואה שיש כאן זש"ק, ואח"כ המשיך לייעץ ולטפל בחלק הגשמי וגם בתפילה.

רח"ל, ומה"ט צריך כל בית מזוזה לשמירתו עם שם שדי"ר ר"ת ש'ומר ד'לתות ישראל, הנה בעת הזאת צריך לשמש לנו מלאך האלקים ועמוד הענן להבדיל אותנו בין מחנה מצרים למחנה ישראל, ובעת אשר ויהי הענן והחשך שע"ז אחז"ל תשת חשך ויהי לילה זה עוה"ז הדומה ללילה, ע"כ האיר לנו הקב"ה ע"י רב הדומה למלאך ה' את הלילה וכש"כ ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה".

וזה הרמז בקדושת שבת בכניסתו וביציאתו ע"י הבדלה בין קודש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים. וכשם שהצדיק מקדש את ישראל ע"י השבתות עם תפילותיו בהתלהבות וקבלת פני שבת מלכתא כמו שזכינו לראותו בהדרת קדשו, כן הוא מקדשם ביציאת השבת בדברי מוסר והתעוררות בסעודת רעוא דרעיון שיהיה מזה שמירה על כל ימות החול בצאת הש"ק. ונשמור נא בכל כוחינו על הגדרים והסייגים ועל הצניעות ועל הטהרה שהטביע בנו אותו צדיק נבג"מ זי"ע, שנעמוד בנסיגות הקשים של עקבתא דמשיחא.

ובדאי שאור קדושתו יעזור לנו כש"כ ויאר את הלילה להרגיש הארה תמיד ולהתרחק מכל רע, בזכות המלאך הגואל אותי מכל רע.

מעלת הציס"ע הדומה למרדכי הצדיק שהציל את ישראל ונעשה להם נסים בזכותו

י. ומדי דברי במעלת חודש אדר, אשר כולנו ראינו אות וסימן מובהק מן השמים ביום הפטירה של רעיא מהימנא מרע"ה יום ז' אדר, כן הראה לנו הקב"ה יום פטירה של רעיא מהימנא רביה"ק ז"ל, ואיתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק דמתעסק באורייתא כידוע בזה"ק, וכמו כן מצאתי ענין נוסף ביום כלות שבעת ימי אבלות שחל בפורים, וכידוע דביום כלות השבעה יש עלייה מיוחדת לנשמה, והמקיפים חוזרים על נשמת הנפטר וקברו כש"כ האריז"ל, וזה שמירה על הנשמה והתקשרותה בקודש בכח האור מקיף הזה, ונראה שהענין דומה למש"כ על מרדכי הצדיק, "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחזר ועטרת זהב גדולה וגו', והרבה כ' בספה"ק על הלבושים הק' האלו [ועי' נפלאות בזה"ק פ' שלח (קס"ט): ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, לבוש מלכות דיוקנא דההוא עלמא וכו' דצדיקייא מתלבשין בההוא עלמא בלבושא דאקרי לבוש מלכות וכו', ועטרת זהב גדולה דא מטרת דשריאת על רישא דצדיקייא בההוא עלמא וכו' וע"ש באריכות בע' הלבושים דההוא עלמא ואכמ"ל].

וכ' הרוקח בסוף מגלת אסתר עה"פ לקיים את ימי' הפורים' האלה סו"ת מ"ם רמז שיש פורים גם למתים וע"ש, ובדאי לא דבר ריק הוא ענין כלות השבעה תוך יומו של פורים, וראיתי בזה רמז גדול על קדושת נשמת רביז"ל כעין מרדכי הצדיק, אשר בשרשו הוא נשמת מרע"ה כדאיתא באסת"ר שמרדכי התפלל למטה ומרע"ה למעלה ועי"ז בטלו הגזירה הרעה, וכ"כ במד"ר עה"פ איש יהודי שקול מרדכי בדורו כמשה בדורו, וע"פ האריז"ל נשמת מרדכי מיסוד אבא שהוא שורש התוה"ק, אלא שנתוסף בחי' במרדכי שנשמתו יורדת למטה בעוה"ז לתקן הדורות השפלים, [וה"ס יציאת הארת יסוד אבא עד למטה בעשיה].

והפליא רבינו הק' מבארדיטשוב זי"ע בקדושת לוי קדושה ראשונה, לבאר מעלת קריאת המגלה להאיר כח התוה"ק בתוך הטבע, כדי להפוך לבבם של ישראל לטובה לקבל התורה מרצון, וכן הוא לדורות שכל פורים תמיד מתחדשת הארה זו בלב השומעים את המגילה להתכונן ברוח נכון ולב חדש לקבל התוה"ק בשמחה וברצון ומכוח של הארת מרדכי הצדיק ע"ש היטב כל דה"ק, וכולם מכוונים לבאר סוד המגלה שכי' האריז"ל בדרך העבודה והפשט [ובדרך צחות אמרתי הקורא את המגלה ולא למד ד' הקדושת לוי לא יצא יד"ח].

מדריגת רביה"ק זצוק"ל שהיה בבחי' מרדכי הצדיק, בעבודתו בחיצוניות ועינוהי מטייפין למעלה

יא. ועתה נתבונן היטב עד כמה הדברים משתוים לדמות אותם למדריגת רביה"ק זצ"ל, שהיה מתעסק הרבה ליישר בני אדם לעבודת ה', ולעסוק אתם גם בעניני חולין על טהרת הקודש, ולתקנם בעצה טובה, ולעשות שלום בית, ולהשפיע עצות והשתדלות לחולים, ועל עניני פרנסה, וגידול הבנים והבנות בדרך ישרה, ובני חיי ומזוני במזל תליא מילתא. והייתי נוכח כשקרא רבינו זצוק"ל קויטל בענין זש"ק של זוג שעדיין לא נפקד הרבה שנים, אמר הנני רואה שיש כאן זש"ק, ואח"כ המשיך ליינץ ולטפל בחלק הגשמי וגם בתפילה. [יודע סוד מזל"א הוא גי' מגל"ה ג"פ שם הוי"ה וסודו רם ונשא] וכל ענין השתדלות הטבעית ליישר בני"א על דרך הנכון הוא עני והמגילה שנכתבה בצורה פשוטה ביותר ורמוזים בה הרבה שמות הק' כידוע ועי"ז שורה השגחה עליונה עלינו גם בחיים הטבעיים וכמו שהאריך בזה הקדושת לוי זי"ע ועכ"י.

ולעומת זה עסק הרבה בעבודה פנימית תורה ותפלה ועבודה שבלב להשי"ת. והצניע הרבה מדרכיו הק' ופעולותיו, וחלק הנסתר הרבה יותר מחלק הנגלה כדרך של צדיקי אמת. וזה מכון כנגד בא"י הנסותרת שהיה במרדכי הצדיק אשר מתקשרת עם מדריגת מרע"ה שהתפלל מלמעלה לבטל הגזירה, וכן מרדכי הצדיק עינוהי מטייפין כלפי מעלה ברוח קדשו בכל מעשים שעשה כאן למטה (ועי' קדושה שניה שם בקדושת לו).

[והתכללות נשמת מש"ה עם מרדכי" (גי' כת"ר), שצריך תפלה למעלה ותפלה למטה, והשתדלות מעשית בפועל, כדי להאיר בעולם העשייה כח התורה וקדושתה, והכל בחכמה רבה שחכמת אדם תאיר וכידוע לכל הכל ממקור הק' העליונה, [והוא ענין יסוד אבא היוצא לחוץ כנ"ל, ומשמיא רמזו לנו גי' בחי' יעקב מלבר ומשה מלגא, ומרדכי היה גלגולו של יעקב כש"כ בס' הגלגולים].

וגם רביז"ל היו מקושר מאד בזקינו הק' רב מרדכ"לע זי"ע.

(כמובן שאיננו יודעים ברשי נשמות אבל סימנא מילתא ור' מאיר בדיק בשמא והמשכ"י)

תמצית ממדרגותיו הק' נכללים בפסוק האחרון של מגילת אסתר

יב. ולסיום הענין (שעדיין נשאר באמצע ע"פ האמת) והנני כמתנצל שמרוב טרדותי לא עלתה בידי לכתוב כאן יותר וה' הטוב יכפר)

יש להמליץ על רביז"ל הפסוק האחרון של המגלה "כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש, וגדול ליהודים, ורצוי לרוב אחיו, דורש טוב לעמו, ודובר שלום לכל זרעו", - והם כמה בחי' שונות כלולים הכל בצדיק אחד (וכידוע דבמדת ציס"ע כלולים כל המדות),

"כי מרדכי היהודי" גי' מרדכי" היהודי" הוא כמו שד"י כידוע, ורומז על קדושת היסוד והטהרה שהפליג בזה רבינו זי"ע ועי"ז נאמר לתקן עולם במלכות שדי וכו'.

ומכאן תבין מה שלא נודע לנו עבודתו הגדולה בטהרת המקוה בתמידות להרבות טהרה וישועות בעולם כש"כ מקוה ישראל ה' וגו'.

למען אחי ורעי. [ותיבת 'לרב' גי' ד' מלואי הוי"ה שהם משפיעים הכל לבני"י].

"דורש טוב לעמו" הוא ענין התקנות הטובות שהשריש בנו להיות לעם קדוש וסגולה להקב"ה, ואין טוב אלא תורה במה שהאיר לנו באהבת התוה"ק, שהיה אומר "התענוג והעוה"ב שלי כאן הוא כאשר הנני יודע שלומדים שעות רצופות בתוה"ק".

וכן היה תובע לפני כל יו"ט ושמחה של מצוה וחתונה בעידן רעוא עלאה להכינ' א"ע בתוה"ק שנוכה לקבל עי"ז גודל ההארה.

ועוד כו"כ בחי' בדרשותיו לעורר את הטוב ולהגבירו כנגד יצה"ר. וכו' וכו'.

"דובר שלום לכל זרעם", הוא השפעת עולם הנקרא שלום שבו תלויים כל הברכות כידוע ענין ברכת המברך את עמו ישראל בשלום, וכן נרמז סוד "אור זרוע לצדיק" במדת השלום, וחיבר בזה ישראל זרע קודש להקב"ה ששמו שלום וד"ל, וכן יהיה מליץ יושר לזרעו ובניו המאירים זרע קודש ברך ה', ממשיכי שלשלת הקודש, מצדיקי עולם של דורות הקודמים שכולם ימליצו יושר עלינו ועכ"י אמן.

"משנה למלך אחשורוש" הוא ענין התעסקות בדברים גשמיים לנהל עולם הטבע הנקרא מלך אחשורוש, וגם לתקן עולם התאוות שהוא אחשורוש כמובן, והיה מרדכי כמו יוסף הצדיק כלפי פרעה שתיקן מה שהיה ניתן לתקן בענינים אלו וכמה חכמה וקדושה צריך לזה והקב"ה יודע גודל עבודת הצדיק בזאת.

"וגדול ליהודים", שהיה משפיע חסד והשתדלות לכל יהודי, ולא רק לאנ"ש וחסידיו, אלא מכח אהבת ישראל ישב שעות עם בני"א לתקנם ולייעצם ולגמול חסדים שזה נקרא מדת גדולה כש"כ לך ה' הגדולה, ובזה הוא רבי של הכלל כולו, וחסד עליון בל ימוט נשפע מן השמים בעצותיו וישועות וחסדים שהשפיע לכל.

"ורצוי לרב אחיו", הוא ענין הריצוי כאב ואם לבנים, ורוב החביבות והארת פנים המחיה נפשות חסידיו, וכל מי שהתאחה והתחבר אליו, וכן נרמז שהכניס רצון טוב ונכון להיות מאחה בני"א להקב"ה (וכדד"ל על אברהם אבינו ע"ה שאיחה כל באי עולם לה'), ועי"ז פעל להרבות אחים וריעים להקב"ה כש"י

קדושת חסידי נדבורותה בארה"ק
בנשיאת נ"ק מן אדמו"ר שליט"א

סדרי יומא דהילולא קדישא ז' אדר

לקראת יומא דהילולא של מרן רבינו הקודש זי"ע
ז' אדר הבעל"ט הגנו מביאים לידיעת הציבור את סידורו
של יום ההילולא בצל הקודש

שימו לב לשינויים השנה

תפילת שחרית
עם כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בשעה 7:30 עריכת 'לחיים טיש' לאחר התפילה

העליה לציון הק'
במדרמי הד הזיתים
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בשעה 11:00 לפנה"צ

עריכת השוה"ט
וסעודת ההילולא
לאחר תפילת מנחה בו ביום
תפילת מנחה בשעה 4:00 אחה"צ

זוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם

הרבי שהצית בי את איש אהבת התורה

דברי עדות וזכרון מאת תלמיד רבינו זי"ע משנים עברו,
הרה"ג ר' יחיאל סלר שליט"א, משגיח בישיבת 'דברי חיים' בבני ברק,
שזכה לקירוב בקודש בתקופת היותו תלמיד ישיבת פוניבז'
נכתב ונשלח על ידו לכבוד יומא דהילולא השמיני, ז' אדר תש"פ

מבושה, אבל עצם ההזמנה היה לי חשוב
מכל סעודה שבעולם ויקר מכל הון.

כאשר אנו מתבוננים בהנהגה מופלאה זו,
אי אפשר שלא להתפעל כיצד האיש הגדול
בענקים הזה מסר עצמו למען בחור זר
וצעיר, שאינו נמנה על החסידים, ועשה כל
טצדקי לרוממו ולחזקו באופן שישקוד על
דלתי תורה באהבה, ויצמח ליודע ספר וירא
שמים. היכן נמצא עוד בדורנו מנהיג כזה,
שידע להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד,
ולמרבה הפלא אף הספיק להעמיס הכל אל
תוך סדר יומן הצפוף. בינו נא זאת, כמה
מעלות ושלימות צריך כדי לעמוד בדרגה
כזו.

מלאך האומר 'גדל'

אבל באותה שהיה מאיר פנים, מקרב
ומשפר בדיבור טוב המחמם את הלב, כך גם
ידע לתבוע ולדרוש, 'לנפש תדרשנו' בחזק
ובעוז, לנער את חדרי הלב ולעורר נרדמים
מתרדמת הזמן כדי שישעבדו נפשם לעבודת
הבורא.

זכור אזכור שפעם אחת שאל אותי, והיה
ניכר שהשאלה נשאלת בכוונה עמוקה ולא
באקראי, 'מה אתה עושה בליל ש"ק אחרי
הטיש'. השבתי שאני הולך לנח. ובאותו זמן היה
הטיש נגמר בשעה מאוחרת מאוד. ועכ"ז שאל,
'מה! אי אפשר ללמוד יותר?!' איני יודע אם התכוון
כפשוטו שאכן עלי לשבת ללמוד אחרי הטיש, או
אולי ביקש להעביר מסר על יקרת הזמן.

כמו היה פעם שהוכיח אותי על מידות טובות,
ושוחח עמי באורך על מספר נקודות שעלי לתקן.
בשעת מעשה לא הבחנתי על איזה רקע נאמרו לי
הדברים, אולם לאחר זמן הוברר לי שהרבי רצה מזה
זמן לשוחח עמי על כך, אלא שהמתין להזדמנות
שתהיה בבחי' 'אוכיחך ואערכה לעיניך', היינו
שיראה בי עניין והנהגה הנוגעת לנושא המדובר,
ואז יוכל לשוחח על המקרה.

מעשה נוסף כעין זה אירע עמי פעם, שהייתה

מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל בביקור אצל רבינו זי"ע
במעון הנופש בטבריה

לעודד צעיר כדי שילמוד יותר. ולהתעסק עמו בכגון
דא.

וכן פעמים רבות שרציתי ליכנס בזמן קבלת קהל,
היה מאיר את פניו אלי ונוהג עמי בקירבא יתירה,
כשהיה אומר לי, 'תחכה, ונלך ביחד הביתה'. וכידוע
כמה היה מותש וכחוש בזמן כזה לאחר שהלב
התמלא בדאגות ישראל ובצרתם, ובמהלך הדרך אף
היה נעצר מידי כמה פסיעות מרוב חולשה, ואעפ"כ
רצה לעודדני, וידע שקירבה כזו תועיל לי. אז לא
חסך שום מאמץ.

וביותר, שפעם אחת היה לילה אור לתענית,
והשעה הייתה מאוחרת מאוד בלילה. ואמר לי
'בטח בבית שלך כבר אין מי שיכין לך ארוחה קודם
התענית, בא תעלה ונסעד ביחד'. כמוכן ססרתי

איש אשר רוח בו

בהתקרב יומא דהילולא דכ"ק מרן
אדמו"ר בעל הבאר יעקב זי"ע, אמרתי ללבי
להעלות על גבי הכתב אי אלו זכרונות הוד
השמורים בלבי, מזמן היותי מסתופף בצל
הקודש לפני כארבעים שנה. ואקדים ואומר
כי פשיטא שלא לי ולשכמותי להביט אחר
רבינו זי"ע ולהבין מדרגותיו הנעלות, אבל
להיות מכלל הרואים מה בריות אומרים,
אכלול את עצמי, ואדבר על נקודה אחת מני
רבות, שבה לעניות דעתי היה רבינו מצוין
באופן נפלא, כפי שהרגשתי אז בימי חורפי
מתוך הנהגתו עמי.

המידה המיוחדת שעליה כוונתי, היא
כוחו הגדול של הרבי שהיה מהלך כנגד
רוחו של כל אחד ואחד, כבקשתו של משה
רבינו ע"ה מלפני הקב"ה. וכבר ידוע שבכדי
להגיע למדה גדולה זו, נצרך לזה שלא יהי'
שום מידות ותכונות מולדות, ובכך ימנע
התחככות של הרגשות אדם ברעהו. וזה
אפשר שיתקיים רק אצל מי שחי תחת צווי
של מקום בכל עת וזמן, בבחינת בכל לבבך
ובכל נפשך.

ואדגים למדרגה זו כמה עובדות:

בראשית אספר, כי בהיותי בחור זכיתי
להגיע אל חצרו של רבינו ולהתקרב אליו, ולאחר
ששוחח עמי עמד על מהותי והבין לנכון שאם
אכתוב חבורות על סוגיות הנלמדות בעיון, יהיה זה
עזר גדול עבורי לעורר בי חשקת התורה ולימודה.
ברצותו לעודד אותי לכך לא הסתפק בעצתו עבורי
לכתוב את הסוגיות לעצמי, אלא ביקש ממני שאביא
לו את החבורות שאני כותב, כי רוצה לקרוא אותם.
ואכן כך נהגתי, להביא לו כפעם בפעם חבורות
שערכת, והרבי היה נוטל את הגליונות ממני
בשמחה, ומניחם אצלו. אחר זמן הייתי מגיע שוב
ואז מחזיר לי אותם, תוך שהוא מחמיא על הדברים
ומעיר את הערותיו. אין לתאר כמה חיזוק זה גרם
לי, שע"י כך הייתי טרוד בטירדא דארייתא, וזה היה
לי למשיב נפש ממש. ולא יאומן שמרום מעלתו ירד

תקופה בה עברתי ללמוד בישיבה אחרת, ולאחר חצי שנה החלטתי לשוב ולחזור לישיבה הראשונה. דבר כזה אינו פשוט כלל, וספק רב היה אם יקבלוני בחזרה, אך מכל מקום ניסיתי והגשתי את בקשתי. כאשר שוחחתי עם הרבי על כך, שאל אותי, 'ומה בעניין חברותות, באיזו ישיבה קבעת לך חברותות לזמן הבא?'

השבתי כי מחמת הספק קבעתי חברותות בשתי הישיבות, שכן אינני יודע אם יקבלוני או שמוא איאלץ להישאר בישיבה הנוכחית.

הדברים שהשבתי לא מצאו חן בעיני הרבי, והוא אמר לי כך: בעז"ה תתקבל לישיבה שבה אתה חפץ, אבל תמיהני עליך! כיצד אתה הולך וקובע עם חברותות בשתי ישיבות שונות, כאשר ברור לך שתלמד רק באחת מהן?! מה עם 'בין אדם לחברו?!' הרי בסופו של חלק מאותם בחורים עלולים להישאר ללא חברותות כלבבם!

הוא ממש תבע והוכיח 'מה איתך?' כיצד אתה נוהג כך? דיבורים אלה הותירו בי רושם עמוק, והביאו אותי לשינוי גדול בכל העניין של בין אדם לחברו.

ומחובתי לספר ולהשלים את הענין, שבכל התעסקות עם אחרים בתורה ובעבודת השי"ת, מעולם לא הייתה דעתו דווקא לדרך זו או אחרת, אלא המריץ כל אחד לפי עניינו. עד כדי כך, שלאחר כמה שנים בהם נתקשרתי יותר ויותר עד שהרגשתי ממש מקושר, שאלתי את פי הרבי האם להחליף את לבושי למלבוש ארוך וכדו' כדרך החסידים, השיב לי בפשטות, 'מה זה חסר לך!'

עיניים צופיות

אדגיש כי הפירוורים הכתובים כאן הם טיפה מהים הגדול שאפשר לגולל ולספור, ורק טעימה כדי להבין במה דברים אמורים. לסיום אציין עובדא מופלאה אחת העולה בזכרוני תוך כדי כתיבה, העוסקת בפן האחר שבדמותו הקדושה של רבינו, והיא היותו יודע דעת עליון ופועל ישועות בקרב הארץ. פעם אחת נתבקשתי על ידי קרוב משפחה בהיותי גים ולא גים, להעביר לקו"פ שם לרפואה, וכתבתי את שם החולנית ואת הבעיה שיש לה על גבי פיסת נייר קטנה שמצאתי בכיס, שהייתה כתובה כבר ומשורבטת בשאר דברים. לא היה לי נייר אחר וכתבתי זאת רק לעצמי בכתב קלוש ובלתי קריא, כדי שאזכור מה לומר אחר כך בעל פה.

אחרי כן הלכתי לעבר בית מדרשו של רבינו, ומכיון שהיה זה שלא בשעת קבלת קהל לא הייתה לי ברירה אלא לעלות אל ביתו שברחוב חתם סופר ולנקוט בדלת. הרבנית תליט"א פתחה, וביקשתי להתחיל לספר לה על המקרה, מיד עצרה אותי ושאלה 'האם כתבת קוויטל', אמרתי לא. והוספתי שכתבתי לעצמי בלבד אבל אי אפשר בשום אופן לקרוא את זה. אך היא השיבה לי 'תביא את מה שרשמת, לא משנה אם זה קריא או לא'. [כפי הנראה ידעה שמי שידוע לקרוא את הנסתר מעל גבי הקוויטל, יודע גם לקרוא כאשר הכתב איננו קריא]. ולא יאומן, כעבור דקה יוצא הרבי אל הפתח חמור סבר, פניו מלאות דאגה, והוא שואל אותי ברמיהה אם זו קרובת משפחתך. השבתי שלא. ואז החזיר לי את הנייר שלי בלא אומר, ופכר את ידיו בתנועה שאומרת 'אינני יכול לעזור'...

אסיים מעין הפתיחה, מידתו המופלאה של רבינו הייתה היכולת להיות מחד ראשו בשמיים, ומאידך מעורב עם הבריות והולך ברוחו של כל אחד ואחד עפ"י קוטנו, תוך הבנה עמוקה של כל נפש וצרכיו באהבה עזה שאין לה שום תנאי. הלוואי ונזכה לגעת בקצה הליכותיו, ולהיות מקושרים עמו לנצח נצחים.

ספר נפלא המגלה טפח ממידת אהבת ישראל של מרן רבינו הקדוש"ט זי"ע זכרונו תויו של הרה"ח ר' יעקב גוטפריינד הי"ו, משב"ק דבות בשנים - את הספר ניתן יהיה להשיג במהלך יום ההילולא על יד בית מדרשו -

אשתדל להיטיב עמכם

במלאות שמונה שנים להסתלקותו לשמי רום של אביהם ואוהבם של ישראל
איש האלוקים אשר נשא על לוח ליבו את מנאובי הכלל הפרט
כבוד קדושת אדונו מורינו ורבינו הקוה"ט
בעל ה"באר יעקב"

מנדבורנה

יעלו המוני בית ישראל להשתטח על ציונו הקי ולפעול ישועות לכלל ולפרט
ביומא דהילולא - יום שלישי פרשת תצוה ז אדר תש"פ
באוהל אדמו"ר בית נדבורנה במרומי הר-הייתים ירושתיו

העליה המרכזית

בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בשעה 11:00 בבוקר.

תחבורה תצא בשעה 9:30

מרחוב האדמו"ר מנדבורנה (עזרא) 72 ב"ב,
הרישום מראש חובה בטל: 058-322-70-33
בין השעות 14:00 - 15:00.

בהוראת המשטרה: אין כניסה לרכבים פרטיים

רחמנא אידכר לן זכותיה דיעקב שלימא

עולו ואיתכנשו לשבתא דהילולא רבא

בהתקרב יומא דהילולא רבא של עטרת ראשנו,
כ"ק מרן אדונו ומורנו ורבינו הקוה"ט בעל ה"באר יעקב" ז"ע,
נתאסף בצוותא חדא כל קהל הקודש צאן מרעיתו

ל'שבת התוועדות'

להעלות זכרו וטהורו והקדוש לכל ימוש מאיתנו,
בנטפי געגועים ושרעפי זיכרון יזכר אותו צדיק,
אשר תתקיים אי"ה

בשבת קודש פרשת תרומה

בחצר הקודש - קרית נדבורנה

ובזאת נקראים תלמידים, חסידים, ידידים וחברים מקשיבים,
להשתתף בהאי 'שבת התוועדות' בצוותא חדא, ליטול עוד מעט
מזעיר שביבי זוך וערפלי טוהר משולי אדרת רבנו וצוקללה"ה,
לחזק ולהתחזק בדרכו הקדושה אשר הותיר אחריו ברכה אותו צדיק.

סידורו של שבת:

סעודת ליל שבת - לאורחוני החשובים בחדר האוכל

עריכת השולח"ט (שלום עליכם) - בליל שבת קודש בשעה 10:00

סעודת צפרא דשבתא - יסעדו כל קהל אגיש בצוותא חדא בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במהלך השבת יתקיימו דרשות ושיעורים בתורה ובחסידות, ושיח חסידים

בזכרונות קודש ונגוהות אור מכ"ק מרן אדמו"ר ז"ע

ומובטחים אנו בכותיה דיעקב שלימא, אשר כאן עומד ומשמש אף שם עומד ומשמש,
וזתו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

קהל עדת חסידי נדבורנה בארה"ק

בנישואות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
קרית נדבורנה בני ברק

נצחו אראלים את המצוקים

בצער רב וביגון עמוק מבכים אנו מרה יחד עם כל בית ישראל
את סילוקו של האי צדיק וקדוש, בוציא קדישא, נהורא נפישא,
עמודא דצלותא, פאר מקדושים, חוטר קודש מגזע אראלים
ותרשישים, מפארי שושילתא קדישתא דדהבא של רבותינו
הקדושים, אוהבם של ישראל ומיצר תמיד בצרתם, הזרזי אור
לישרים ורבים השב מעוון, קידש שם שמיים בפי הבריות וקררם
לנועם התורה ומצוותיה

כ"ק אדמו"ר

מקליוולאנד צוק"ל

זקן צדיקי בית נדבורנה בארה"ק

בן כ"ק אדמו"ר מסטראזניץ צוק"ל ונכד מרן הרה"ק רבי
איתמר מנדבורנה ז"ע

שנסתלק לגנזי מרומים ועלה בסערה השמימה למגינת לב
קהל עדתנו ולצערן של כל בית ישראל

וי חסרה ארעא גברא רבה,

חבל על דאבדין ולא משתכחין

המתאבלים מרה ומבכים את גודל האבדה
קהל עדת חסידי נדבורנה בארה"ק

התאחדות האברכים דחסידי נדבורנה בארה"ק
בנישואות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יזכור אהבתם ויחיה זרעם

לקראת יומא דהילולא השמיני של האי
רעיא מהימנא קדישא

רבינו הקדוש והטהור זיעועכי"א

ולאור ההתעוררות האדירה

מדברי קודשו של

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברעוא דרעוין פ' משפטים

לחיזוק עמוד התפילה

נתכנס כאיש אחד בלב אחד להתחזק
במשנתו והדרכתו של בעל הילולא
ולשנס מתננים בקיום רצון צדיק
בהעמדת דת התפילה על תילה.

הכינוס יערך בליל הילולא יום ב'
פרשת תצוה אור ל' אדר

בשעה 9.15

בהיכל כולל "אליבא דהלכתא"

בעזרת נשים.

בתכנית:

קולו בקודש: - הקלטה מכ"ק מרן

אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

דברי חיזוק:

הגה"צ ר' חיים יוסף בידרמן שליט"א

רב ביהמ"ד לעלוב בני ברק

קיימו וקיבלו - קבלות טובות
להלכה ומעשה

ברכת מזל טוב נאמנה

לידינו הנכבד, עוסק במסירות
ובנאמנות למען קהילתנו הק'
הרה"ח אהרן יוסף גיילינגר הי"ו

לכבוד השמחה השורה במעונו
באירוסיו הבין

החתן המופלג יעקב מאיר הי"ו,
מבחידי תלמידי ישיבתנו הק'
'מאמר מרדכי'

עב"ג בשעתומ"צ
ידו"ד שיזכר לבנות בית נאמן בישראל

על אדני התורה והדאגה, עם דורות
ישרים מבוכרים לבניין עדי עד

מברכים נאמנה

קהל עדת חסידי נדבורנה

עיה"ק ירושלים

נרבת ידינו הנכבד
הרה"ח מיכאל גוטוויץ הי"ו

לכבוד שמחת נישואי בנו החתן יהושע הי"ו
מבחידי תלמידי ישיבתנו הק'
'קדושת מרדכי', עב"ג בשעתומ"צ

שמחת ההתונה א"ה ביום א' הבעל"ט
באולמי 'ארמונות חן'

לעילוי נשמת
הרה"ח שלום צבי

ב"ד מאיר גרשון שיפר ז"ל
נלב"ע ח' אדר תשע"ז

נתגרב ע"י בניו
זכות הפצת מעיינת החסידות

תעמוד לטובת הנשמה

הזכנית המסע:

ליז'ענסק

עולו ואחזקו לחילולא קדישא תפילת רבים על ציון הקדוש אליו בשעות הבנות עמך ישראל הרחוק הרבו די אלימלך מליז'ענסק זי"ע"א בראשות ב"ק מרן רבינו עשיר שליט"א

לובלין

מקום מנוחתו של הרחוק היחיד מלובלין זי"ע"א והרחוק די צדוק הבן זי"ע"א והמחזיק זי"ע"א ועוד. תפילות שחרית בשיבת הכפר לובלין

קאזניץ

מקום מנוחתו של הרחוק המגיד מסאניץ זי"ע"א

פשיסחא

מקום מנוחתו של הרחוק היחיד הקדוש זי"ע"א והרחוק הרבו מנים זי"ע"א

ראדומסק

מקום מנוחתו של הרחוק התפארת שלמה זי"ע"א (הטבעי שחל בו החילולא)

לעלוב-ראדושיץ

באם יתאסר חסן הכנס לצינעם הקדושים של הרחוק רבי הר"ל מלעלוב זי"ע"א והמבא קדישא מראדושיץ זי"ע"א

קראקא

קרובית בבית הכנסת העתיק של הבית בית החיים העתיק עם מסגרים קדושי עליון הרמ"א, תב"ח, התוספות וז"ס, המגלה עמוקות, די העשיל מסראקא ועוד זי"ע"א לינה וארוחות

צאנז

מקום מנוחתו של הרחוק הרבני חיים מינאנז זי"ע"א

קרעסטיר

מעמד תפילה היסטורי במקום מנוחתו של הרחוק הרבני די ישיביליה זי"ע"א בראשות ב"ק מרן ארמור שליט"א

בישטנא

המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קודש היא מעמד מרשים ותשוב על ציון רבינו הקדוש המבא קדישא זי"ע"א * שבת טנג היחזות ועדן הנפשות באתרא קדישא סגוד ונראה למקום חלקת מחזקק ספון בראשות ב"ק מרן ארמור שליט"א

יחזן עינין מילתא
וילי מילתא מילתא ל' ארבע מילתא

וזהו כי תלכוך לא תלכו דיקם

הישועות

שבת נועם הנשמות איך בישטנא
בראשות ב"ק מרן ארמור שליט"א

תקוותי שיש בשביתתי כאן נייחא לעולא ונייחא לתתא, כי כבר נדע מגדולי הצדיקים שאמרו מפורשות שמאוד נייחא להם שיבוא לפקוד את ציונם, ובפרט כאשר זה בא בטורחה ומתוך טירדות, בודאי הוא דבר גדול מאוד שיש בו כח לפתוח שערי רחמים ורצון עלינו ועל כל בית ישראל ויוושעו כל הנצרכים לישועות ורפואות,

(רכס הק' בעל יאר יעקב זי"א - שבת פרשת וקרא תשא"ם - אתרא קדישא בישטנא)

המחיר 880 דולר לנרשמים עד ראשון י"ב אדר

מספר המקומות מוגבל, הזריז נשכר.

< המחיר כולל טיסות, שירותי קרקע מלאים והשהות בבישטנא.

רישום אצל הרה"ח אברהם א. פיגה ושלמה גרין במשרדי המוסדות או אצל הרה"ח חיים מרדכי בורד 055-67-68-69-5

בשת ההרשמה נא לברר תכלום זרכון בתוקף

המחיר כולל טיסות, שירותי קרקע מלאים והשהות בבישטנא.